

२

1. ऐ interj. gaṇa चादि zu P. 4, 4, 57. 1) der Anrede und des Anrufs (ग्रामस्त्रणे, ग्राह्यानि). — 2) der Erinnerung H. an. 7, 3. 6. MED. avj. 9.

2. ऐ (nom. ऐम्) m. ein Bein. Çiva's EKAKSHARAK. im ÇKDa.

ऐक gaṇa गृहादि zu P. 4, 2, 138.

ऐक्य nom. abstr. von ऐक्या; davon adv. 1) ऐक्यम् auf ein Mal, zusammen P. 5, 3, 44. Vor. 7, 45. ऐक्यं च श्रयणम् KĪTJ. Ça. 14, 2, 23. तदैक्यं संसृज्य Suçr. 2, 35, 11. विपद्य 30, 21. 419, 11. 328, 7. — 2) ऐक्यतम् dass.: एतत्सर्वं पञ्चमैक्यतः Suçr. 2, 133, 2.

ऐक्यत्वं (von ऐक + पति) n. Alleinherrschaft über (gen.) Buig. P. 7, 3, 37.

ऐक्यदिक (von ऐक + पद) adj. 1) zu einem einfachen Worte gehörig: कृतः Nir. 1, 14. — 2) in einzelnen Wörtern bestehend Nir. 4, 1.

ऐक्यम् (wie eben) n. Wortheinheit P. 2, 1, 23, Sch.

ऐक्यभाव्य n. nom. abstr. von ऐक्यभाव gaṇa ब्राह्मणादि zu P. 5, 1, 124.

ऐक्यमत्वं (von ऐक्यमति) n. Einmüthigkeit, Uebereinstimmung der Meinungen MBu. 3, 298. 16906. 3, 702. R. 1, 31, 32. 4, 31, 40. 5, 77, 13. Hir. 19, 22. Ragh. 18, 35. RĀGA-TAR. 3, 475. Davon ein gleichlaut. adj. mit Uebereinstimmung der Meinungen verbunden: गर्हिष्ठान्योऽन्यमतयो मन्त्रिणा ब्रुवते सदा । न चैकमत्यः श्रेयो ऽस्ति मन्त्रः सो ऽधम उच्यते R. 5, 77, 15.

ऐकराज्य (von ऐकराज्) n. Alleinherrschaft Âçv. Çr. 3, 19.

ऐक्यत्वं adj. von ऐक्यव्य gaṇa कायादि zu P. 4, 2, 111.

ऐक्यव्य m. patron. von ऐक्यलू gaṇa गर्गादि P. 4, 1, 105. — Vgl. ऐक्यव्य.

ऐक्यशक्तिक (von ऐक्यशक्त) adj. mit 101 versehen P. 5, 2, 118, Sch.

ऐक्यशफ (von ऐक्यशफ) adj. von Einhufern kommend: नीर, पयस् M. 3, 8. JĀG. 1, 170. Suçr. 1, 176, 4. 181, 4.

ऐक्यशालिक adj. = ऐक्यशालेव P. 5, 3, 109.

ऐक्यश्रुत्य (von ऐक्यश्रुति) n. Eintönigkeit: उदात्तानुदात्तस्वरितानां परः संनिकर्ष ऐक्यश्रुत्यम् Âçv. Çr. 1, 2. P. 8, 1, 55. Vārtt. 1 (fälschlich ऐक्य). KĀç. zu P. 1, 2, 33.

ऐक्यसहस्रिक (von ऐक्यसहस्र) adj. mit 1001 versehen P. 5, 2, 118, Sch.

ऐक्यस्वर्य (von ऐक + स्वर) n. Eintönigkeit ÇĀṆKH. Çr. 1, 1, 31. Einheit des Accents (in einem zusammengesetzten Worte) P. 2, 1, 23, Sch.

ऐकागारिक (von ऐक + आगार) m. f. °की Dieb P. 5, 1, 113. AK. 2, 10, 25. H. 332. DAÇAK. 89, 1. Das Wort wird so gedeutet, dass der Dieb ein einzeln stehendes Haus zu seinem Verbrechen benutze.

ऐकाग्र adj. falsche Form für ऐकाग्र H. 1438.

ऐकाग्र्य (von ऐकाग्र) n. die auf einen Gegenstand gerichtete Aufmerksamkeit: मनसश्चेन्द्रियाणां चाद्यैकाग्र्यम् MBu. 3, 13429. ऐकाग्र्यं च यद्योत्साहं ह्यसंयुक्ते च तत् N. (Bopp) 19, 37. चित्तिका° Suçr. 2, 240, 4. Buig. P. 5, 2, 2. VEDĀNTAS. 2, 10.

ऐकाङ्कपितृ patron. von ऐकाङ्क Kauç. in Verz. d. B. H. No. 362.

ऐकाङ्ग (von ऐकाङ्ग) m. Soldat von der Leibwache RĀGA-TAR. 3, 249.

ऐकात्म्य (von ऐक + आत्मन्) n. Einheit der Seele, — des Wesens; das Einssein mit der Allseele MBu. 1, 505. 13, 3672. Buig. P. 6, 8, 30. 7, 13, 42.

ऐकादशत (von ऐकादशन् + घत) m. N. pr. eines Mannes Art. Br. 3, 30.

ऐकादशिनै (von ऐकादशिनो) adj. zu einer Eilzahl (von Thieren, s. VS. 29, 58. 59) gehörig Çat. Br. 13, 2, 5, 2. 3, 4, 3. 6, 1, 3. 2, 15. Z. d. d. m. G. 9, p. LXVI. — Vgl. ऐकादशिन.

ऐकाधिकरण्य (von ऐक + अधिकरण) n. Einheit des Bezuges Buā-suip. 68.

ऐकात्मिक (von ऐकात्म) adj. f. ई absolut, vollständig: सुखस्यैकात्मिकस्य Buag. 14, 27. सिद्धि Suçr. 2, 100, 2. ऐकात्मिकमात्मिकमुभयं कैवल्यनामोति SĀṆKHJAK. 68. कृत्स्नस्यैकात्मिकः मुक्तुः Buig. P. 3, 20, 2. 6, 2, 12. 3, 31. ग्रन्थैकात्मिकः PAÑKAT. 38, 22. Z. d. d. m. G. 7, 289, N. 3.

ऐकान्यैकै (von ऐक + अन्य) adj. f. ई der beim Lesen einen Fehler (Eines anders) gemacht hat P. 4, 4, 63, Sch.

ऐकाग्र्यं patron. von ऐक gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99.

ऐकाग्र्य (von ऐकाग्र्य) n. Einheit der Absicht, des Zwecks P. 6, 2, 154, Sch.

ऐकाहिक (von ऐकाह) adj. f. ई 1) eintägig, quotidianus; vom Fieber VJUP. 220. — 2) zur Eintagsfeier gehörig, dem einfachen Opfer eigen Art. Br. 6, 8. 8, 1. Çat. Br. 13, 3, 4, 8. Âçv. Çr. 8, 4. 9, 10. 10, 1. ÇĀṆKH. Çr. 10, 7, 14. 11, 10. 6. 12, 4, 1. ऐकाहिकी दत्तिणा P. 5, 1, 93, Sch.